

По скучния друмъ

Бавно разстилатъ се сиви мъгли,
Лазътъ безшумно огроми талази;
Мълкомъ кончето изъ локвитъ гази,
Мълкомъ разстилатъ се сиви мъгли.

Скърца колата изъ каменъ пътъ,
Клатанъ се скръбно дърветата гори,
Дремъ коларътъ спомени отъ неволи,
Съ тежко въздухъ горващи черни летища.

Карай ти коню! Пристѣна поюзъта...
Дѣ изъ замръзненъ какаво тѣ е хирка;
Дѣ пътъ притейски ний кѣмале хирка
Нашата хирка е само смъртта.

Ехъ, ний очакваме въ нашия пътъ
Обичъ, ~~идеали~~ ^{мъж и жена} ~~идеали~~ ароматни,
Какъ привѣстватъ нѣмъ златни
Високаме близко прѣдъ насъ да бѣтъ ~~идеали~~...

Вѣтра въ щастие — бразна мечта,
Златниятъ кум — безпачетни минарси,
Звезка тѣ ситни за мене съ дѣтсе...
Карай ти коню мой, карай поюзъта!...

Бавно разстилатъ се сиви мъгли
Плъхътъ безшумно ступетъ талази,
Мълкомъ кончето изъ локвитъ гази,
Мълкомъ разстилатъ се сиви мъгли.